

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115200811
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115200811.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobcu: CASPER UNION, s. r. o., so sídlom Olivova 948/6, 110 00 Praha 1, IČO: 24 830 801, zastúpený: Mgr. Martin Straka, advokát so sídlom Hviezdoslavova 9, Bardejov, proti žalovaným: 1/ A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X. XXX a 2/ Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X., o zaplatenie sumy 67.482,43 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 10C/20/2015-120 zo dňa 17. januára 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobe žalobcu vyhovel a žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 67.482,43 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia, s úrokom vo výške 16,9 % ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 52 ods. 1 až 3, § 55 ods. 1 až 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 497, § 498 druhá veta, § 499, § 502 ods. 1 a 2, § 503 ods. 1 až 3, § 506, § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej iba „ObZ“). Vecne argumentoval tým, že v prejednávanom spore ide o uplatnenie nárokov zo spotrebiteľského právneho vzťahu, založeného Zmluvou o Rýchlej pôžičke č. 1069758 zo dňa 24.11.2009 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovanými. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákoníku. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupujú fyzické osoby - spotrebiteľia, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Obchodného zákoníku a Občianskeho zákonníku účinných v Českej republike. Súd po preskúmaní listinných dôkazov dospel k záveru, že zmluva bola uzavretá platne pričom obsahuje podstatné náležitosti podľa § 497 Obchodného zákoníku v znení v čase uzavretia zmluvy.

2. Súd mal za preukázané, že na základe zmluvy poskytol pôvodný veriteľ žalovanej úver vo výške 60.000,- Kč. Ďalej bolo preukázané, že žalovaní svoju povinnosť riadne plniť dlh nespĺnili, a to ani na základe výziev im adresovaných a z toho dôvodu pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, ktorá nastala ku dňu 04.02.2011. Žalovaní v konaní namietali, či vôbec došlo k

uzavretiu úverovej zmluvy alebo k postúpeniu pohľadávky, súd si preto vyžiadal podklady od pôvodného veriteľa, ktoré potvrdili autenticitu namietaného zmluvného vzťahu a dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný, preto zaviazal žalovaných na jeho zaplatenie a to spoločne a nerozdielne ako solidárnych dlžníkov, keďže o úver požiadali spoločne, spolu s úrokom vo výške 16,9 % ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia, keď úrok 16,9 % ročne nevybočuje z rámca obvyklých úrokov za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

3. Je nepochybné, že žalovaní sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, a preto súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia, keďže takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákoníku v spojení s nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Okamžitá splatnosť vyčerpanej sumy úveru s príslušenstvom bola vyhlásená ku dňu 04.02.2011 a preto od 05.02.2011 sa žalovaní dostali do omeškania a od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok na zákonné úroky z omeškania.

4. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

5. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/, v ktorom uviedli, že stále nevedia, nedostali odpoveď, kto je Casper, súkromná osoba či nejaká spoločnosť, ktorá takto zdiera ľudí a prehadzuje si ich mená, údaje od jedného k druhému. Svoje účty si riadne ukončili v ČR a dali všetko do poriadku. Nikomu nič nechýbalo, nikto nič neriešil. Uviedli tiež, že žiadny platobný rozkaz neobdržali.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

7. Predmetom konania v prejednávanej veci bola pohľadávka žalobcu vo výške 67.482,43,- Kč s úrokom vo výške 16,9 % ročne zo sumy 58.399,94,- Kč od 05.02.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 58.399,94 Kč od 05.02.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania, ktorá vznikla titulom nesplateného úveru a ktorému súd prvej inštancie vyhovel.

8. Žalobca si svoj nárok uplatňoval titulom úveru na základe Zmluvy o rýchlej pôžičke č. 1069758 uzatvorenej 16.11.2009, v zmysle ktorej bola žalovaným poskytnutá pôžička vo výške 60.000 Kč, ktorú mali uhradiť v počte 120 mesačných splátok po 1.138 Kč s dohodnutou úrokovou mierou 16,9 %.

9. V prejednávanej veci žalovaní spochybňovali nárok žalobcu z dôvodu, že uvedenú spoločnosť nepoznajú a nikdy s ňou neuzatvorili žiadnu zmluvu. Namietali tiež to, že so spoločnosťou Raiffeisen Bank, a.s. majú všetko vyrovnané.

10. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie súd v konaní rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov (§ 215 CSP). Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre

neho nepriaznivé rozhodnutie. V prípade, ak strana konania aj tvrdí určitú skutočnosť, je jej povinnosťou tvrdenú skutočnosť preukázať.

11. V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno v tom, že voči spoločnosti Raiffeisen Bank a.s. (pôvodnému veriteľovi) si vyrovnali všetky podližnosti vyplývajúce im zo zmluvy o pôžičke. Hoci žalovaní tvrdili, že banke všetko vyplatili predtým ako sa sťahovali, svoje tvrdenia nijako nepreukázali. Žalobca svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy okrem iných preukazoval listinnými dôkazmi, Zmluvou o rýchlej pôžičke č. 1069758, Obchodnými podmienkami, súhrnným výpisom pohybov na účte banky, vyhlásením banky o okamžitej splatnosti vyčerpanej čiastky úveru listom zo dňa 7.2.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 2/7 uzatvorenou medzi spoločnosťou Raiffeisen Bank a.s. ako postupiteľom a CCRB a.s. ako postupníkom ohľadom pohľadávky žalobcu zo dňa 25.2.2011, s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky, výzvou zo strany spoločnosti CCRB a.s. k úhrade záväzku listom zo dňa 17.3.2011. V konaní bola predložená Zmluva o postúpení pohľadávky č. 2/7 uzatvorená medzi spoločnosťou Raiffeisen Bank a.s. ako postupiteľom a CCRB a.s. ako postupníkom ohľadom pohľadávky žalobcu zo dňa 25.2.2011, s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky, ktorá skutočnosť bola žalovaným oznámená a výpis z obchodného registra, ktoré preukazujú, že spoločnosť CCRB a.s., bola vymazaná z obchodného registra a jej právnym nástupcom sa stal žalobca. Preto uvedené preukazuje aktívnu legitimitáciu žalobcu a námietka žalovaných v tom, že žalobcu nepoznajú je irelevantná. Ak chceli byť žalovaní v spore úspešní, bolo ich povinnosťou nie len tvrdiť, že svoje záväzky voči Raiffeisen Bank a.s. majú vyrovnané, ale túto skutočnosť aj v spore preukázať, čo sa nestalo. Napokon žalovaní v odvolaní nepoukazujú na žiadne iné relevantné, konkrétne skutočnosti.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, vrátane správneho výroku o náhrade trov konania, v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Žalobca má voči žalovaným podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a z obsahu spisu nevyplývajú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nebolo možné žalobcovi právo na náhradu trov konania priznať. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).